

*Přijímání, Děkůčinění, Závěr**Přijímání*

4. Do-mem Bo - žím stal se chrám, Je - žíš z ne - be se - stou-pil,

ve způ - so - bách dlí tu sám, by nás o - pět vy - kou - pil.

Ot - ci v o - běť dá - váš se - be, a - bys o - te - vřel nám ne - be,

da - ruj nám své tě - lo, krev, lás - ku Ot - co - vu nám zjev.

5. K lásce láskou tajemnou
Spasitel nás milý zve,
tělo své i krev nám svou
k požívání daruje.
Ve svátostném přijímání
k člověku se nebe sklání,
Bůh zde v duši sídlo má,
s tvorem svým se objímá.

Děkůčinění

6. Pějme chválu s jásotem,
Pán sňal naše poklesky,
by nás věčným životem
sytil Otec nebeský.
Sláva Otci Hospodinu,
čest a díky jeho Synu,
chválen buď i Svatý Duch,
Otcí, Synu rovný Bůh.

Závěr

7. Dobrý Otče z výsosti,
žehnej nás, svou rodinu,
vylej pramen milosti
na nás v tuto hodinu;
pro mše svaté oběť drahou
dej nám jíti cestou pravou,
bychom došli z útrap svých
zaslíbení Kristových.

Přijímání 2

5. K lás-ce lás - kou ta - jem-nou Spa - si - tel nás mi - lý zve,

tě - lo své i krev nám svou k po - ží - vá - ní da - ru - je.

Ve svá - tost-ném při - jí - má - ní k člo - vě - ku se ne - be sklá - ní,

Bůh zde v du - ši síd - lo má, s tvo - rem svým se ob - jí - má.

Díkůčinění

6. Pěj - me chvá - lu s já - so - tem, Pán sňal na - še po - kles - ky,

by nás věč - ným ži - vo - tem sy - til O - tec ne - bes - ký.

Slá - va Ot - ci Hos - po - di - nu, čest a dí - ky je - ho Sy - nu,

chvá - len buď i Sva - tý Duch, Ot - ci, Sy - nu rov - ný Bůh.

Závěr

7. Dob - rý Ot - če z vý - sos - ti, žeh - nej nás, svou ro - di - nu,
 vy - lej pra - men mi - los - ti na nás v tu - to ho - di - nu;
 pro mše sva - té o - běť dra - hou dej nám jí - ti ces - tou pra - vou,
 by - chom doš - li z ú - trap svých za - slí - be - ní Kri - sto - vých.